

[Socialministeren.]

ærede Ordfører, at han havde ikke den Opfattelse, at vi var nær ved Enighed, skønt han mente at have været med til alle Møderne. Det har den ærede Ordfører for de Konservative i Landstinget ikke været. Netop den sidste Dag, da vi forhandlede om Arbejdsløshedslovgivningen og om Krisekasser, var vi efter min Mening saa nær ved at blive enige, at der ikke var nogen som helst Grund til at Hensyn til Arbejdsløshedslovgivningen at afbryde Forhandlingerne.

Altsaa, Spørgsmaalet er dette ganske klare: Vil, kan den ærede Ordfører for de Konservative garantere, at Forhandlingerne i et eventuelt Udvalg hurtigt og alene vil dreje sig om Arbejdsløshedslovgivningen? Da er der Mening i at nedsætte dette Udvalg, og saa er vi saa nær ved Enighed, at der kan opnaas Enighed, det tror jeg. Men hvis den ærede Ordfører ikke kan garantere det, er det kun et Forsøg paa at optage Forhandling om alle mulige andre Ting, der ikke berører Krisehjælpen, og saa vil det kun blive at gøre Nar ad de arbejdsløse at nedsætte et Udvalg, og i saa Fald kan jeg ikke tilraade det. Et Svar, der gaar ud paa, at det ikke vil være umuligt, at det eller det kan ske, er ikke tilstrækkeligt, for hvad er teoretisk umuligt? I Praksis tror jeg ikke paa Svaret, før jeg faar det saa ganske bestemt, som jeg her har stillet Spørgsmaalet, alene vedrørende Arbejdsløshedslovgivningen.

Stensballe: Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) udtalte, at i Fjor, da vi forhandlede om Krisekasser, blev der budt alt for lidt, og det var derfor, Lovforslaget blev taget bort fra Landstinget og ført over i Folketinget. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at vi overhovedet ikke fik Lejlighed til at afslutte Forhandlingerne, fordi det den Gang blev dikteret af Regeringen, at dette Spørgsmaal skulde behandles i Folketinget og ikke her. Og da det ærede Medlem som Ordfører kom til mig og meddelte mig dette, svarede jeg: Ja vel, saa slutter vi Forhandlingerne, det har jeg lovet i Salen, og det gør vi ogsaa. Og det gjorde vi. Saaledes er Forholdet. Men det ærede Medlem ved jo ogsaa, at vi for vort Vedkommende var villige til at forhandle videre i det Underudvalg, som var nedsat. Og det ærede Medlem ved ligeledes, at det ærede Medlem for sit Vedkommende var indforstaaet med, at der maatte betaales noget for Krisekasserne i Medlemsbidrag fra Medlemmerne af Ar-

bejdsløsheds-kasserne — hvor lidt eller hvor meget, det var det, vi skulde have talt om; i øvrigt kunde vi den Gang ret hurtigt have sluttet af. Jeg forstaaer, at Forholdet nu ligger noget anderledes, at den højtærede Minister nu er indforstaaet med eventuelt at gennemføre Krisekasserne isoleret, hvis vi altsaa kunde blive enige derom i et Udvalg, og saa samtidig gennemføre noget til Krisehjælp. Men nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: vil Regeringen, naar Udvalgets Arbejde eventuelt kommer i Gang, tage samme Standpunkt, som den tog i Fjor, at sige midt under Udvalgsarbejdet: Nu har I forhandlet i 8—14 Dage, men nu bryder vi os ikke om, at I forhandler længere om Sagen, nu skal det paa ny foregaa i Folketinget. Det var det, der skete i Fjor, og jeg vil gerne spørge, om samme Skæbne eventuelt kan ramme et Udvalg her i Aar, for i saa Fald synes jeg ikke, der er nogen Grund til at nedsætte Udvalg.

Socialministeren (Steincke): Jeg har svaret hertil klart og præcist, at en saadan Skæbne vil ganske utvivlsonst ramme dette Udvalg, hvis det igen prøver paa at trække disse Forhandlinger i Langdrag.

Stensballe: I Fjor var der aldeles ikke Tale om at trække Forhandlingerne i Langdrag, da blev de fremmet endogsaa meget hurtigt her, og vi kunde hurtigt have naaet et Resultat. Men Sagen blev pludselig taget af Bordet fra os.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal gerne tage Ordet „igen“ tilbage, hvis det generer den ærede Ordfører for Venstre. Men i øvrigt vil jeg fastholde, at hvis der skal komme noget ud af Sagen, saa maa det ske paa det Grundlag, som jeg har refereret overfor den ærede konservative Ordfører, og saa maa det ske i Løbet af faa Dage. Det kan ikke ske paa det Grundlag, som Venstre hidtil har tilbudt, hvorefter Arbejderne ikke alene skal have nedskaaret det offentlige Tilskud til den ordinære Forsikring, men oven i Købet skal yde ekstra Kontingent til Krisekasserne. Paa dette Grundlag bliver der ikke Forlig med den nuværende Regering.

Hermed sluttede Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.